

Legea nr. 428-XV din 30.10.2003 pentru ratificarea Convenției penale privind corupția

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. 1. - Se ratifică Convenția penală privind corupția, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1999 și semnată de Republica Moldova la 24 iunie 1999, cu următoarea declarație:

"Prevederile Convenției nu se aplică pe teritoriul controlat efectiv de instituțiile autoproclematei republici nistrene pînă la soluționarea definitivă a diferendului din această regiune."

Art. 2. - În temeiul art. 29 pct. 1 din Convenție, se desemnează următoarele autorități centrale responsabile pentru punerea ei în aplicare:

- a) Procuratura Generală - pentru cererile de asistență formulate în faza urmăririi penale, inclusiv pentru cererile de extrădare;
- b) Ministerul Justiției - pentru cererile de asistență judiciară în faza de judecată și de executare a pedepsei, precum și pentru cererile de extrădare.

Art. 3. - Ministerul Afacerilor Externe va asigura remiterea instrumentului de ratificare depozitarului Convenției o dată cu informația prevăzută de aceasta.

Art. 4. - Data intrării în vigoare a prezentei legi, ținînd cont de dispozițiile art. 32 din Convenție, se consideră prima zi din luna care urmează după expirarea unei perioade de 3 luni de la data depunerii de către Republica Moldova a instrumentului de ratificare.

PREȘEDINTELE

PARLAMENTULUI

Chișinău, 30 octombrie 2003.

Eugenia OSTAPCIUC

Convenția penală cu privire la corupție

Preambul

Statele membre ale Consiliului Europei și alte state semnatare ale prezentei Convenții,

Considerînd că scopul Consiliului Europei îl constituie realizarea unei unități mai strînse între membrii săi,

Recunoscînd importanța consolidării cooperării cu alte state semnatare ale prezentei Convenții,

Fiind convinse de necesitatea promovării, în mod prioritar, a unei politici penale comune în vederea protecției societății împotriva corupției, prin adoptarea unei legislații potrivite și a unor măsuri preventive adecvate,

Subliniind că corupția constituie o amenințare pentru preeminența dreptului, democrației și drepturile omului, subminează principiile bune

administrări, echității și justiției sociale, denaturează concurența, împiedică dezvoltarea economică și periclitează stabilitatea instituțiilor democratice și temelia morală a societății;

Fiind convinse că eficacitatea luptei împotriva corupției trece printr-o cooperare internațională penală intensivă, rapidă și adaptată în materie penală;

Apreciind dezvoltarea recentă, ce contribuie la ameliorarea conștientizării și cooperării la nivel internațional în lupta împotriva corupției prin acțiunile întreprinse de către Națiunile Unite, Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, Organizația Mondială a Comerțului, Organizația Statelor Americane, OCCE și Uniunea Europeană;

Ținând cont de Programul de acțiuni împotriva corupției, adoptat de către Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei în noiembrie 1996, care rezultă din recomandările celei de-a XIX-a Conferințe a Miniștrilor Europeni ai Justiției (La Valetta, 1994);

Menționând în acest context importanța participării Statelor membre la activitățile Consiliului Europei împotriva corupției și apreciind contribuția lor prețioasă în aplicarea Programului de acțiune împotriva corupției;

Menționând de asemenea că Rezoluția nr.1 adoptată de către Miniștrii europeni ai Justiției în cadrul celei de-a XXI-a Conferințe (Praga, 1997) apelează la punerea rapidă în aplicare a Programului de acțiune împotriva corupției și recomandă, în special, elaborarea unei convenții penale cu privire la corupție, prevăzând incriminarea coordonată a infracțiunilor de corupție, o cooperare intensă pentru urmărirea unor astfel de infracțiuni și un mecanism de supraveghere eficient deschis Statelor membre și Statelor nemembre pe picior de egalitate;

Menționând dorința Șefilor de Stat și de Guvern ai Consiliului Europei care au decis, în cadrul celui de-al Doilea Summit care s-a desfășurat la Strasbourg la 10 și 11 octombrie 1997, să caute răspunsuri comune contra sfidărilor puse prin extinderea corupției și au adoptat un Plan de acțiune cu privire la promovarea cooperării în lupta împotriva corupției, incluzând și relațiile sale cu crima organizată și spălarea banilor, împuternicește Comitetul Miniștrilor, în special să finalizeze în timp util lucrările de elaborare a instrumentelor juridice internaționale, conform Programului de acțiune împotriva corupției;

Considerând de asemenea că Rezoluția (97)24 referitoare la 20 de principii fundamentale pentru lupta împotriva corupției, adoptată la 6 noiembrie 1997 de către Comitetul Miniștrilor cu ocazia celei de-a 101-a Sesiuni, pune în evidență necesitatea de a finaliza în timp util elaborarea instrumentelor juridice internaționale pentru executarea Programului de acțiune împotriva corupției;

Ținând cont de Rezoluția (98)7 cu privire la autorizarea creării Acordului parțial lărgit care stabilește "Grupul de State împotriva Corupției - GRECO" adoptată în cadrul celei de-a 102-a sesiuni a

Comitetului Miniștrilor, la 4 mai 1998, ce are drept scop ameliorarea capacității membrilor săi de a lupta împotriva corupției prin supravegherea punerii în aplicare a angajamentelor lor în acest domeniu,
Au convenit asupra celor ce urmează:

CAPITOLUL I

Terminologie

Articolul 1. Terminologie

În scopurile prezentei Convenții:

a) expresia "agent public" este interpretată cu referire la definiția de "funcționar", "funcționar public", "primar", "ministru" sau "judecător" în dreptul național al Statului în care persoana în cauză exercită această funcție și cea care este folosită în dreptul său penal;

b) termenul "judecător" care figurează în alineatul susmenționat cuprinde membrii procuraturii și persoanele care exercită funcții judiciare;

c) în cazul urmăririlor cu implicarea unui agent public al altui Stat, Statul care urmărește nu poate să aplice definiția de agent public decât în măsura în care această definiție este compatibilă cu dreptul său național;

d) "persoană juridică" se mai zice la orice entitate care are acest statut în virtutea dreptului național aplicabil, excepție făcută de statele ori de alte entități publice în exercițiul prerogativelor lor de putere publică și de organizații internaționale publice.

CAPITOLUL II

Măsuri care pot fi luate la nivel național

Articolul 2. Corupția activă a agenților publici naționali

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, conform dreptului său intern, în cazul când actul a fost comis intenționat, faptul de a propune, oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat unui agent public, pentru el însuși sau pentru altcineva pentru ca el să înfăptuiască sau să se abțină să înfăptuiască un act în exercițiul funcțiunii lor.

Articolul 3. Corupția pasivă a agenților publici naționali

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune penală în conformitate cu dreptul său intern, actele comise intenționat, atunci când unul din agenții săi publici solicită ori primește, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat pentru el însuși sau pentru oricine altcineva sau acceptă oferirea acestuia sau promisiunea de a îndeplini sau de a se abține de la îndeplinirea unui act în exercițiul funcțiilor lor.

Articolul 4. Corupția membrilor adunărilor publice naționale

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul său intern, actele vizate în articolele 2 și 3 atunci când ele implică orice persoană membră a unei oarecare adunări naționale care este înzestrată cu împuterniciri legislative sau administrative.

Articolul 5. Corupția agenților publici străini

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul său intern, actele vizate în articolele 2 și 3, atunci când ele implică un agent public al oricărui alt stat.

Articolul 6. Corupția membrilor adunărilor publice străine

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul său intern, actele vizate în articolele 2 și 3, atunci când ele implică orice persoană membră a unei oarecare adunări publice care exercită puteri legislative administrative ale oricărui alt stat.

Articolul 7. Corupția activă în sectorul privat

Fiecare Parte adoptă măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul său intern, în cazul când actul a fost comis intenționat, în cadrul unei activități comerciale, faptul de a promite, de a oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat oricărei persoane care conduce sau este angajat în cadrul unei entități din sectorul privat, pentru ea însăși sau pentru altcineva pentru ca persoana să înfăptuiască sau să se abțină de la înfăptuirea unui act de violare a îndatoririlor sale.

Articolul 8. Corupția pasivă în sectorul privat

Fiecare Parte adoptă măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul său intern, în cazul când actul a fost comis intenționat, în cadrul unei activități comerciale, acțiunea de solicitare sau primire, direct sau indirect, sau prin intermediul unei terțe persoane, a unui avantaj nedatorat sau să accepte oferirea sau promisiunea, pentru ea însăși sau pentru oricine altcineva, pentru ca ea să înfăptuiască sau să obțină de la înfăptuirea unui act de violare a îndatoririlor sale, pentru orice persoană care conduce sau lucrează pentru o entitate a sectorului privat.

Articolul 9. Corupția funcționarilor internaționali

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul

său intern, actele menționate în articolele 2 și 3, atunci când ele implică orice persoană care este funcționar sau agent contractual, în sensul statutului de agent, a oricărei organizații publice internaționale sau supranaționale la care Partea este membră, precum și orice persoană, fie ea separată ori nu de o astfel de organizație, care exercită funcții ce corespund așa-numiților funcționari sau agenți.

Articolul 10. Corupția membrilor adunărilor parlamentelor internaționale

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul său intern, actele vizate în articolul 4, atunci când ele implică orice persoană membră a unei adunări parlamentare a unei organizații internaționale sau supranaționale la care Partea este membră.

Articolul 11. Corupția judecătorilor și agenților curții internaționale

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul său intern, actele menționate în articolele 2 și 3, atunci când ele implică orice persoană care exercită funcții judiciare la o curte internațională a cărei competență este acceptată de către Parte sau orice funcționar la greua unei astfel de curți.

Articolul 12. Traficul de influență

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri care se manifestă necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul său intern, atunci când actul a fost comis intenționat, faptul de a propune, de a oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat ca remunerare oricui afirmă sau confirmă că este capabil să exercite o influență asupra luării deciziei de către oricare persoană vizată în articolele 2, 4-6 și 9-11, fie că avantajul nedatorat este pentru el însuși sau pentru altcineva, precum și faptul de a solicita, de a primi sau de a accepta oferta sau promisiunea în calitate de remunerare pentru așa-numita influență, fie că influența să fie sau nu exercitată, sau că influența presupusă a produs sau nu rezultatul scontat.

Articolul 13. Spălarea veniturilor provenite din delictele de corupție

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul său intern, actele menționate în Convenția Consiliului Europei cu privire la spălarea, depistarea, reținerea și confiscarea produselor infracțiunilor (STE nr.141), art.6, paragrafele 1 și 2, în condițiile

prevăzute de ea, atunci când infracțiunea principală este constituită din una din infracțiunile stabilite în virtutea articolelor 2-12 ale prezentei Convenții, în măsura în care Partea nu a formulat rezerve sau declarații cu privire la aceste infracțiuni sau nu consideră aceste infracțiuni ca infracțiuni grave în raport cu legislația cu privire la spălarea banilor.

Articolul 14. Infracțiuni de contabilitate

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru stabilirea unei infracțiuni susceptibile de sancțiuni penale sau altor tipuri de sancțiuni, în conformitate cu dreptul său intern, atunci când ele sînt comise intenționat, actele sau lacunele următoare, menite să comită, ascuns sau deghizat infracțiuni vizate în articolele 2-12, în măsura în care Partea nu a formulat rezerve sau declarații:

- a) de a stabili sau de a utiliza o factură sau oricare alt document sau înscris contabil care conține informații false sau incomplete;
- b) de a omite, în mod ilicit, contabilizarea unei plăți.

Articolul 15. Acte de participare

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare de a stabili drept infracțiune penală, în conformitate cu dreptul său intern, orice act de complicitate la una din infracțiunile penale stabilite în virtutea prezentei Convenții.

Articolul 16. Imunitate

Dispozițiile prezentei Convenții nu aduc prejudicii materiale sau morale atît dispozițiilor oricărui tratat, protocol sau statut, cît și textelor de aplicare, în ceea ce privește ridicarea imunității.

Articolul 17. Competența

1) Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru stabilirea competenței sale față de o infracțiune penală stabilită în virtutea articolelor 2-14 ale prezentei Convenții, atunci când:

- a) infracțiunea este comisă în întregime sau parțial pe teritoriul său;
- b) autorul infracțiunii este unul din cetățenii săi, unul din agenții publici sau unul din membrii adunărilor publice naționale;
- c) infracțiunea implică unul din agenții săi publici sau membrii adunărilor sale publice naționale sau orice persoană vizată în articolele 9-11, care este în același timp unul din cetățenii săi.

2) Fiecare Stat, la momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, poate adresa Secretarului General al Consiliului Europei o declarație, prin care să precizeze că el își asumă dreptul să nu aplice, sau să nu aplice

decît în cazuri sau condiții specifice, normele de competență definite în paragrafele 1 b) și c) ale prezentului articol sau a unei oarecare părți a acestor paragrafe.

3) Atunci cînd o Parte a folosit posibilitatea de rezervă revăzută în paragraful 2 al prezentului articol, ea adoptă măsurile necesare pentru stabilirea competenței sale față de infracțiunile penale, stabilite în virtutea prezentei Convenții, în cazul cînd autorul presupus al infracțiunii este prezent pe teritoriul său și nu poate să fie extrădat altei Părți doar din cauza cetățeniei sale, după o cerere de extrădare.

4) Prezenta Convenție nu exclude exercitarea de către o parte a oricărei competențe penale stabilite în conformitatea cu dreptul său intern.

Articolul 18. Responsabilitatea persoanelor juridice

1. Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot fi reținute pentru infracțiunile de corupție activă, de trafic de influență și pentru spălarea capitalului stabilit în virtutea prezentei Convenții, atunci cînd ele sînt comise de către orice persoană fizică, care activează fie individual, fie în calitate de membru al unui organ al persoanei juridice, care exercită o funcție de răspundere în cadrul ei, în baza:

- unei puteri de reprezentare a persoanei juridice; sau
- unei autorități pentru a lua hotărîri în numele persoanei juridice; sau
- unei autorități pentru exercitarea unui control în cadrul persoanei juridice;

precum și participarea unei astfel de persoane în calitate de complice sau de instigator la comiterea infracțiunilor menționate mai sus.

2. Făcînd abstracție de cazurile deja prevăzute în paragrafele 1, fiecare Parte ia măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică poate fi trasă la răspundere, atunci cînd lipsa de supraveghere sau de control din partea unei persoane fizice vizate în paragraful 1 a făcut posibilă comiterea infracțiunilor menționate în paragraful 1 la contul așa-numitei persoane juridice de către o persoană fizică aflată sub autoritatea sa.

3. Responsabilitatea persoanei juridice în virtutea paragrafelor 1 și 2 nu exclude urmărirea penală împotriva persoanelor fizice autoare, instigatoare sau complice la infracțiunile menționate în paragraful 1.

Articolul 19. Sancțiuni și măsuri

1. Ținînd cont de gravitatea infracțiunilor penale stabilite în virtutea prezentei Convenții, fiecare Parte prevede, referitor la infracțiunile stabilite conform articolelor 2-14, sancțiuni și măsuri

eficiente, potrivite și de descurajare incluzînd, atunci cînd ele sînt comise de cître persoane fizice, sancțiuni privative de libertate care pot duce la extrădare.

2. Fiecare Parte se asigură că în caz de responsabilitate stabilită în virtutea articolului 18, paragrafelor 1 și 2, persoanele juridice să fie susceptibile de sancțiuni eficiente, potrivite și de descurajare, penale sau nepenale, inclusiv sancțiuni pecuniare.

3. Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a-i permite confiscarea sau alt mod de lipsire de instrumente și produse ale infracțiunilor penale stabilite în virtutea prezentei Convenții, sau de bunuri a căror valoare corespunde acestor produse.

Articolul 20. Autorități specializate

Fiecare Parte adoptă măsuri necesare pentru a abilita persoane sau entități să se specializeze în lupta împotriva corupției. Ele vor dispune de independență necesară, în cadrul principiilor fundamentale ale sistemului juridic al Părții, pentru a putea exercita funcțiunile lor eficient și liber de orice presiune ilicită. Părțile supraveghează ca personalul așa-numitelor entități să dispună de o instruire și de resurse financiare adecvate funcțiilor pe care ele le exercită.

Articolul 21. Cooperare între autorități naționale

Fiecare Parte adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile publice, precum și orice agent public, cooperează, în conformitate cu dreptul național, cu autoritățile obligate să cerceteze și să urmărească infracțiunile penale:

a) informînd autoritățile în cauză, la inițiativa lor proprie, atunci cînd există motive rezonabile de a considera că una din infracțiunile penale stabilite în virtutea articolelor 2-14 a fost comisă; sau

b) furnizînd, la cerere, autorităților în cauză toate informațiile necesare.

Articolul 22. Protecția colaboratorilor de justiție și a martorilor

Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a asigura o protecție eficientă și convenabilă:

a) persoanelor care furnizează informații referitoare la infracțiunile penale stabilite în virtutea articolelor 2-14, care colaborează într-un alt mod cu autoritățile obligate să cerceteze sau să urmărească;

b) martorilor care fac o depozitie referitoare la astfel de infracțiuni.

Articolul 23. Măsuri care vizează facilitarea colectării dovezilor și sechestrarea produselor

1. Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri, inclusiv cele care permit utilizarea tehnicii speciale de investigare conform legislației naționale, care sînt necesare pentru a facilita colectarea dovezilor cu privire la infracțiunile penale stabilite în virtutea articolelor 2-14 și să le permită să identifice, să cerceteze, să înghețe și să sechestreze instrumentele și produsele corupției ori a bunurilor a căror valoare corespunde acestor produse, capabile să formeze obiectul măsurilor stipulate în paragraful 3 al articolului 19 al prezentei Convenții.

2. Fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a conferi tribunalelor sale sau altor autorități competente, dreptul de a ordona comunicarea sau sechestrarea dosarelor bancare, financiare sau comerciale pentru a pune în aplicare măsurile vizate în paragraful 1 al prezentului articol.

3. Secretul bancar nu constituie un obstacol pentru măsurile definite în paragrafele 1 și 2 ale prezentului articol.

CAPITOLUL III

Supravegherea aplicării

Articolul 24. Supravegherea

Grupul de State împotriva Corupției (GRECO) asigură punerea în aplicare a prezentei Convenții de către Părți.

CAPITOLUL IV

Cooperare internațională

Articolul 25. Principii generale și măsuri aplicabile la cooperarea internațională

1. Părțile cooperează unele cu altele, în conformitate cu dispozițiile instrumentelor internaționale adecvate cooperării internaționale în materie penală sau cu aranjamentele stabilite în baza legislațiilor uniforme sau reciproce și dreptului lor național, într-o măsură cât mai larg posibilă, în scopurile cercetărilor și procedurilor referitoare la infracțiunile penale care se relevă din câmpul de aplicare al prezentei Convenții.

2. În cazul cînd nici un instrument sau un aranjament printre cele vizate în paragraful 1 de mai sus nu este în vigoare pentru Părți, se aplică articolele 26-31 ale prezentului capitol.

3. Articolele 23-31 ale prezentului capitol se aplică de asemenea atunci cînd ele sînt mai favorabile decît dispozițiile din instrumentele internaționale sau aranjamentele vizate în paragraful 1 de mai sus.

Articolul 26. Ajutor reciproc

1. Părțile acordă ajutor reciproc cel mai larg posibil pentru a examina fără întârziere cererile parvenite din partea autorităților care

au dreptul, în virtutea legilor lor naționale, să ancheteze sau să urmărească infracțiunile penale relevate în câmpul de aplicare al prezentei Convenții.

2. Ajutorul reciproc menționat în paragraful 1 al prezentului articol poate fi refuzat dacă Partea reclamată consideră că satisfacerea cererii ar fi de natură să aducă prejudicii materiale sau morale intereselor lor fundamentale, suveranității naționale, securității naționale sau ordinii publice.

3. Părțile nu ar putea invoca secretul bancar pentru a justifica refuzul lor de a coopera în virtutea prezentului capitol. Atunci când dreptul său intern o cere, o Parte poate să pretindă că o cerere de cooperare care ar implica ridicarea secretului bancar să fie autorizată, fie de către un judecător, fie de către o altă autoritate judiciară, inclusiv procuratura, aceste autorități acționând în materie de infracțiuni penale.

Articolul 27. Extrădarea

1. Infracțiunile penale din câmpul de aplicare a prezentei Convenții sînt considerate incluse în orice tratat de extrădare în vigoare între Părți drept infracțiuni ce permit extrădarea. Părțile se angajează să includă infracțiunile ce permit extrădarea în orice tratat de extrădare pe care ele îl vor încheia.

2. Dacă o Parte care condiționează extrădarea cu existența unui tratat, primește o cerere de extrădare din partea unei Părți cu care ea nu a încheiat un asemenea tratat, ea poate considera prezenta Convenție ca bază legală de extrădare pentru toate infracțiunile stabilite conform prezentei Convenții.

3. Părțile care nu condiționează extrădarea la existența unui tratat recunosc infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta convenție drept infracțiuni ce permit extrădarea.

4. Extrădarea este condiționată de prevederile dreptului intern al Părții reclamate sau prin tratatele de extrădare aplicabile, inclusiv motivele pentru care Partea reclamată poate refuza extrădarea.

5. Dacă extrădarea cerută pe motivul unei infracțiuni stabilite conform prezentei Convenții este refuzată numai în baza cetățeniei persoanei care constituie obiectul cererii, sau pentru că Partea reclamată se consideră competentă în speță, Partea reclamată prezintă procesul autorităților sale competente, în scopul de urmărire, cu condiția că alte dispoziții au fost convenite cu Partea reclamantă și o informează în timp util de rezultatul definitiv.

Articolul 28. Informații spontane

Fără a renunța la propriile sale investigații sau proceduri, o Parte poate, fără cerere prealabilă să comunice unei alte Părți informații factologice atunci când ea consideră că divulgarea așa-numitor

informații ar fi în stare să ajute Părții beneficiare să înceapă sau să efectueze investigații sau urmăriri referitoare la infracțiunile stabilite în virtutea prezentei Convenții sau ar fi susceptibilă să înainteze o plîngere din partea acestui Stat în sensul prezentului capitol.

Articolul 29. Autoritatea centrală

1. Părțile desemnează o autoritate centrală sau, după necesitate, mai multe autorități centrale, împuternicite să expedieze cererile formulate în virtutea prezentului capitol, să răspundă, să le execute sau să le transmită autorităților de competență cărora ține executarea lor.

2. Fiecare Parte comunică Secretarului General al Consiliului Europei denumirea și adresa autorităților desemnate pentru aplicarea paragrafului 1 al prezentului articol, la momentul semnării sau la momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

Articolul 30. Corespondență directă

1. Autoritățile centrale comunică direct între ele.

2. În caz de urgență, cererile de ajutor judiciar reciproc ori comunicațiile cu privire la aceasta pot să fie trimise direct de către autoritățile judiciare ale Părții reclamate, inclusiv procuratura, la autoritățile Părții reclamante. În astfel de cazuri, o copie trebuie să fie trimisă simultan autorităților centrale ale Părții reclamate prin intermediul autorităților centrale ale Părții reclamante.

3. Orice cerere sau comunicare formulată în aplicarea paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol poate fi prezentată prin intermediul Organizației internaționale a Poliției Criminale (Interpol).

4. În cazul când o cerere este prezentată în virtutea paragrafului 2 al prezentului articol și dacă autoritatea sesizată nu este competentă să-i dea curs, ea o transmite autorității competente din țara sa și informează direct Partea reclamantă.

5. Autoritatea competentă a Părții reclamante poate transmite direct autorității competente a Părții reclamate cererile sau comunicările, prezentate în virtutea paragrafului 2 al prezentului capitol, care nu implică măsuri coercitive.

6. Fiecare Stat poate, la momentul semnării sau depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare să informeze Secretarul General al Consiliului Europei că în scopul eficacității cererile formulate în aplicarea acestui capitol trebuie să fie adresate autorității sale centrale.

Articolul 31. Informații

Partea reclamată informează fără întârziere Partea reclamantă de

cursul dat cererii formulate în virtutea prezentului capitol și de rezultatul definitiv al cursului dat cererii. Partea reclamată informează de asemenea fără întârziere Partea reclamantă de orice circumstanțe care fac imposibilă executarea măsurilor solicitate sau riscă să o întârzie în mod considerabil.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Articolul 32. Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta Convenție este deschisă spre semnare Statelor membre ale Consiliului Europei și Statelor nemembre care au participat la elaborarea sa. Aceste State își pot exprima consimțământul de a fi legate de ea prin:

a. semnătură fără rezervă de ratificare, de acceptare sau de aprobare; sau

b. semnătură sub rezerva de ratificare, de acceptare sau de aprobare urmată de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

2. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare sînt depuse la Secretarul General al Consiliului Europei.

3. Prezenta Convenție va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare după expirarea unui termen de trei luni de la data cînd patrusprezece State își vor exprima consimțământul de a fi legate prin Convenție, în conformitate cu dispozițiile paragrafului 1, un asemenea Stat, care nu este membru al Grupului de State împotriva Corupției (GRECO) la momentul ratificării, va deveni automat membru în ziua intrării în vigoare a prezentei Convenții.

4. Pentru fiecare stat semnatar care-și va exprima ulterior consimțământul de a fi legat prin Convenție, aceasta va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare după expirarea unei perioade de trei luni după data expirării consimțământului sau de a fi legat prin Convenție conform dispozițiilor paragrafului 1. Un Stat semnatar nemembru al Grupului de State împotriva Corupției (GRECO) la momentul ratificării va deveni automat membru în ziua intrării în vigoare a prezentei Convenții la discreția sa.

Articolul 33. Aderarea la Convenție

1. După intrarea în vigoare a prezentei Convenții, Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei va putea, după o consultare a Statelor contractante ale Convenției, să invite Comunitatea europeană, precum și orice Stat nemembru al Consiliului Europei care n-a participat la elaborarea ei, să adere la prezenta Convenție printr-o decizie adoptată, cu majoritatea prevăzută în articolul 20.d al Statutului Consiliului Europei și cu unanimitatea reprezentanților Statelor contractante ce au dreptul să facă parte din Comitetul Miniștrilor.

2. Pentru Comunitatea europeană și pentru orice Stat aderat,

Convenția va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare după expirarea unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului de aderare la Secretarul General al Consiliului European. Comunitatea Europeană și orice Stat aderat vor deveni automat membri ai grupului GRECO, în cazul când nu sînt la momentul aderării, în ziua intrării în vigoare a prezentei Convenții la discreția sa.

Articolul 34. Aplicarea teritorială

1. Orice Stat va putea specifica, la momentul semnării sau la momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, teritoriul sau teritoriile asupra cărora se vor aplica dispozițiile prezentei Convenții.

2. Orice Parte va putea extinde aplicarea prezentei Convenții la orice alt teritoriu desemnat în declarație, la orice moment ulterior, printr-o declarație adresată Secretarului General al Consiliului European. Convenția va intra în vigoare pe acest teritoriu în prima zi a lunii următoare după expirarea unei perioade de trei luni după data primirii așa-numitei declarații de către secretarul General.

3. Orice declarație făcută în virtutea celor două paragrafe precedente va putea fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu specificat în această declarație, printr-o notificare adresată Secretarului General al Consiliului European. Retragera va fi valabilă din prima zi a lunii următoare după expirarea unei perioade de trei luni de la data depunerii așa-numitei notificări la Secretarul General.

Articolul 35. Relații pe alte convenții și acorduri

1. Prezenta Convenție nu aduce prejudicii drepturilor și obligațiilor care decurg din convențiile internaționale multilaterale referitoare la probleme speciale.

2. Părțile la Convenție vor putea încheia între ele acorduri bilaterale sau multilaterale relative la problemele reglementate prin prezenta Convenție, în scopurile completării sau consolidării dispozițiilor acesteia sau pentru a facilita aplicarea principiilor consfințite în ea.

3. Atunci când două sau mai multe Părți au încheiat deja un acord sau un tratat asupra unui subiect acoperit de prezenta Convenție, sau dacă ele au stabilit alte relații la acest subiect, ele vor avea facultatea de a aplica acel acord sau tratat în locul prezentei Convenții, fapt care ar facilita cooperarea internațională.

Articolul 36. Declarații

Orice Stat poate, la momentul semnării sau la momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că el va stabili în cadrul infracțiunilor penale corupția activă și pasivă a agenților publici străini în sensul

articolului 5, a funcționarilor internaționali în sensul articolului 9 sau a judecătorilor și agenților curților internaționale în sensul articolului 11, numai în cazul când agentul public sau judecătorul va înfăptui sau se va abține de la înfăptuirea unui act de violare a obligațiilor sale oficiale.

Articolul 37. Rezerve

1. Orice Stat poate, la momentul semnării sau la momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că el nu va stabili drept infracțiuni penale în conformitate cu dreptul său intern, în întregime sau parțial, actele vizate în articolele 4, 6-8, 10 și 12 sau infracțiunile de corupție pasivă vizate în articolul 5.

2. Orice Stat poate, la momentul semnării sau la momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că poate aplica rezervele menționate în articolul 17 paragraful 2.

3. Orice Stat poate, la momentul semnării sau la momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să declare că poate refuza cererea de ajutor judiciar în virtutea articolului 26, paragraful 1, dacă această cerere se referă la o infracțiune, pe care Partea reclamată o consideră drept infracțiune politică.

4. Un Stat nu poate, în aplicarea paragrafelor 1, 2 și 3 ale prezentului articol, să facă mai mult de cinci rezerve la dispozițiile menționate în așa-numitele paragrafe. Nu se admite nici o altă rezervă. Aceleași rezerve relative la articolele 4, 6 și 10 vor fi considerate ca o singură rezervă.

Articolul 38. Validarea și examinarea declarațiilor și rezervelor

1. Declarațiile prevăzute în articolul 36 și rezervele prevăzute în articolul 37 sînt valabile trei ani începînd cu prima zi din momentul intrării în vigoare a Convenției pentru Statul interesat. Totodată, aceste rezerve pot fi reînnoite pentru perioade cu aceeași durată.

2. Cu douăsprezece luni înaintea expirării declarației sau rezervei, Secretarul General al Consiliului Europei informează Statul interesat de această expirare. Cu trei luni înainte de data expirării, Statul notifică Secretarului General intenția sa de a menține, de a modifica sau de a retrage declarația sau rezerva. În caz contrar, Secretarul General informează acest Stat că declarația sa sau rezerva este prelungită în mod automat pentru o perioadă de șase luni. Dacă Statul interesat nu notifică decizia sa de a menține sau modifica aceste rezerve înainte de expirarea acestei perioade, aceste rezerve încetează.

3. Atunci când Partea formulează o declarație sau o rezervă în conformitate cu articolele 36 și 37, ea furnizează, înaintea reînnoirii

sau la cerere, explicații GRECO în ceea ce privește motivele justificării atitudinii sale.

Articolul 39. Amendamente

1. Fiecare Parte poate face amendamente la prezenta Convenție și toate propunerile vor fi comunicate prin intermediul Secretarului General al Consiliului Europei Statelor membre ale Consiliului Europei și fiecărui Stat nemembru care a aderat sau este invitat să adere la prezenta Convenție în conformitate cu dispozițiile articolului 33.

2. Orice amendament propus de către o Parte este comunicat Comitetului European pentru Problemele privind criminalitatea (CDPC) care depune Comitetului Miniștrilor avizul său asupra amendamentelor propuse.

3. Comitetul Miniștrilor examinează amendamentele propuse și avizul depus de către CDPC și, după consultarea Statelor nemembre Părți la prezenta Convenție, poate adopta amendamentul.

4. Textul oricărui amendament adoptat de către Comitetul de Miniștri în conformitate cu paragraful 3 al prezentului articol este transmis Părților pentru acceptare.

5. Orice amendament adoptat în conformitate cu paragraful 3 al prezentului articol va intra în vigoare începând cu a treizecea zi după ce toate Părțile vor informa Secretarul General despre acceptarea lor.

Articolul 40. Reglementarea diferendelor

1. Comitetul European pentru problemele privind criminalitatea Consiliului Europei va ține să informeze despre interpretarea și despre aplicarea prezentei Convenții.

2. În caz de diferend între Părți asupra interpretării sau aplicării prezentei Convenții, Părțile vor depune eforturi de reglementare a diferendului prin negociere sau prin orice alt mijloc pe cale pașnică la discreția lor, inclusiv remiterea diferendului la Comitetul european pentru problemele privind criminalitatea, la un tribunal arbitral care va lua decizii de conciliere a Părților în diferend, sau la Curtea internațională de justiție, conform unui acord comun între Părțile interesate.

Articolul 41. Denunțarea

1. Orice Parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta Convenție adresând o notificare Secretarului General al Consiliului Europei.

2. Denunțarea va avea efect din prima zi a lunii următoare după expirarea unei perioade de trei luni după data depunerii notificării la Secretarul General.

Articolul 42. Notificări

Secretarul General al Consiliului Europei va notifica Statelor

membre ale Consiliului Europei și oricărui Stat care a aderat la prezenta Convenție:

- a) orice semnătură;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei Convenții în conformitate cu articolele 32 și 33;
- d) orice declarație sau rezervă în virtutea articolului 36 sau a articolului 37;
- e) orice alt act, notificare sau comunicare care se referă la prezenta Convenție.

Fact pentru care, subsemnații, fiind autorizați în acest scop, au semnat prezenta Convenție.

Încheiată la Starsbourg, la 27 ianuarie 1999, în limbile franceză și engleză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul General al Consiliului Europei va transmite copie certificată fiecăruia dintre Statele membre ale Consiliului Europei, Statelor nemembre care au participat la elaborarea Convenției și oricărui Stat invitat să adere.